

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกับบรรทัดฐาน

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศ ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ มิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ การผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชนการแก้ปัญหาด้านความยากและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนา ที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างเป็นบูรณาการบนพื้นฐาน ประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลัก ของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมี

เกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความสุขของประชากรไทย

(๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ

(๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

(๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

(๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่**๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ** เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง

(๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

(๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่

สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น

(๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

(๒) การติดตามเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

(๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทาง

ทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ ความมั่นคง ของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย

(๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

(๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลกอย่างยั่งยืน โดย

(๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

(๒) การเสริมสร้างและอ้าวงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

(๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

- (๑) การพัฒนาโลกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม
- (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
- (๓) การพัฒนาโลกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของ คนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (๒) เกษตรปลอดภัย
- (๓) เกษตรชีวภาพ
- (๔) เกษตรแปรรูป
- (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบถ้วน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มั่นยั้ง อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทยโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

- (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนใน

สถานศึกษา

- (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

(๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

(๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์

(๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑

(๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาด

(๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

(๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

(๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่

(๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภท

(๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของ

ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

(๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

(๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย

(๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

(๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

(๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

(๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

(๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

(๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

(๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

(๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

(๑) การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ

(๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

(๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

(๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

(๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ

เทคโนโลยี

(๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

(๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

(๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

มีความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม

(๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

(๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย

และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

(๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

(๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค

(๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

(๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อ

สังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

(๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

บริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

(๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ

(๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน

(๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

(๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

(๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัด การตนเอง

(๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

(๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

(๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

(๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามี ส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

(๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ ทั่วประเทศ

(๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (๒) ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
- (๓) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

(๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศ อย่างยั่งยืน
- (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- (๔) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการระดับประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

(๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

(๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

(๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

(๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

(๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

(๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็ก กลม เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

(๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครอง ส่วน

ท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูงตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๑) ประชาชนและภาคต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้
- (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค

- (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและ เป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้โดยการใช้องค์

ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของ ประเทศอันประกอบด้วย ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางดานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่ สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถ ในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก

จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาสในการเลื่อนชั้นทาง เศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมในแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๕๐ เหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๖๓	๘,๘๐๐ เหรียญสหรัฐ
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีการพัฒนามนุษย์	๐.๗๗๗ (การพัฒนา มนุษย์ ระดับสูง) ในปี ๒๕๖๒	๐.๘๒๐ (การพัฒนา มนุษย์ ระดับ สูงมาก)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความ เป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ ระหว่างกลุ่ม ประชากรที่มีฐานะ ทาง เศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐ (Top ๑๐ / Bottom ๔๐)	๕.๖๖ เท่า ในปี ๒๕๖๒	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือน กระจก	การปล่อยก๊าซ เรือน กระจกในภาค พลังงาน ในปี ๒๕๖๓ ลดลงร้อยละ ๑๖ จากการปล่อย ในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซ เรือน กระจกโดยรวม (สาขา พลังงานและ ขนส่ง/ อุตสาหกรรม/ การจัดการ ของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๑๕ จากการปล่อย
ในกรณีปกติ

๕. การเสริมสร้าง	ดัชนีรวมสะท้อน		
ความสามารถของ	ความสามารถ ในการรับมือ		
ประเทศในการ	กับการเปลี่ยนแปลง		
รับมือ กับการ	ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย		
เปลี่ยนแปลง และ	คือ		
ความเสี่ยงภายใต้	๑) ชีตความสามารถของการ	ร้อยละ ๘๕ ในปี	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะ
บริบทโลกใหม่	ปฏิบัติ ตามกฎอนามัย	๒๕๖๓	หลักแต่ละ ด้านไม่ต่ำกว่า
	ระหว่างประเทศ และการ		ร้อยละ ๘๐
	เตรียมความพร้อม อุกเหิน		
	ด้านสุขภาพ		
	๒) อันดับความเสี่ยงด้าน	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-
	ภูมิอากาศ	(๒๕๕๘-๒๕๖๒)	๒๕๗๐) ไม่ต่ำกว่า ๔๐
		เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับที่ ๓๓

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
	๓) อันดับความสามารถใน	อันดับที่ ๓๙ ในปี	อันดับที่ ๓๓
	การแข่งขันด้านดิจิทัล	๒๕๖๓	
	๓) อันดับความสามารถใน	อันดับที่ ๓๙ ในปี	อันดับที่ ๑๕
	การแข่งขันด้านดิจิทัล	๒๕๖๓	
	๔) อันดับประสิทธิภาพของ		
	รัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี	
		๒๕๖๔	

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาใน เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่

ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมายเหตุการพัฒนาที่กำหนดขึ้น เป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมายเหตุแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขัน

ได้

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ฐานนวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมนวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนฐานนวัตกรรม	การเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ฐานนวัตกรรม
<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง 	<ul style="list-style-type: none"> ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑ ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๑ ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมา เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่า ๑,๔๗๗,๕๘๙ ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเครื่องตีมี มูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูป ที่เกี่ยวข้องปี ๒๕๖๒

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้ง ในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ชีตความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญ ในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๓ ด้าน

- ได้แก่ ๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม
- ๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและ สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหาร ฟังก์ชันพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การท าประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงาน ที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกรและนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจไทย และยังเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญให้ แก่เศรษฐกิจของประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย ๒.๙๙ ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงาน ๘.๓ ล้านตำแหน่ง ในปี ๒๕๖๒ อีกทั้งยังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ รายได้จากการท่องเที่ยวของไทย ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้น ของจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นหลัก กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยถึงร้อยละ ๕.๖ ต่อปี ในขณะที่ การใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่ลดลง และระยะเวลาท่องเที่ยวต่อทริปลดลง ซึ่งทำให้ การท่องเที่ยวของไทยในระยะหลังต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความยั่งยืน จากการเติบโตในเชิงปริมาณ มากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ หากพิจารณาในมิติของการกระจายรายได้ พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ ๙๐ ยังกระจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ไม่สามารถกระจายไปสู่เมืองท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่อยู่ในเมืองหลักถึงประมาณร้อยละ ๙๘ ของรายได้จากนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติทั้งหมด

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมาย ปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วน ของนักท่องเที่ยวที่มี คุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ใน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชน สามารถ เชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

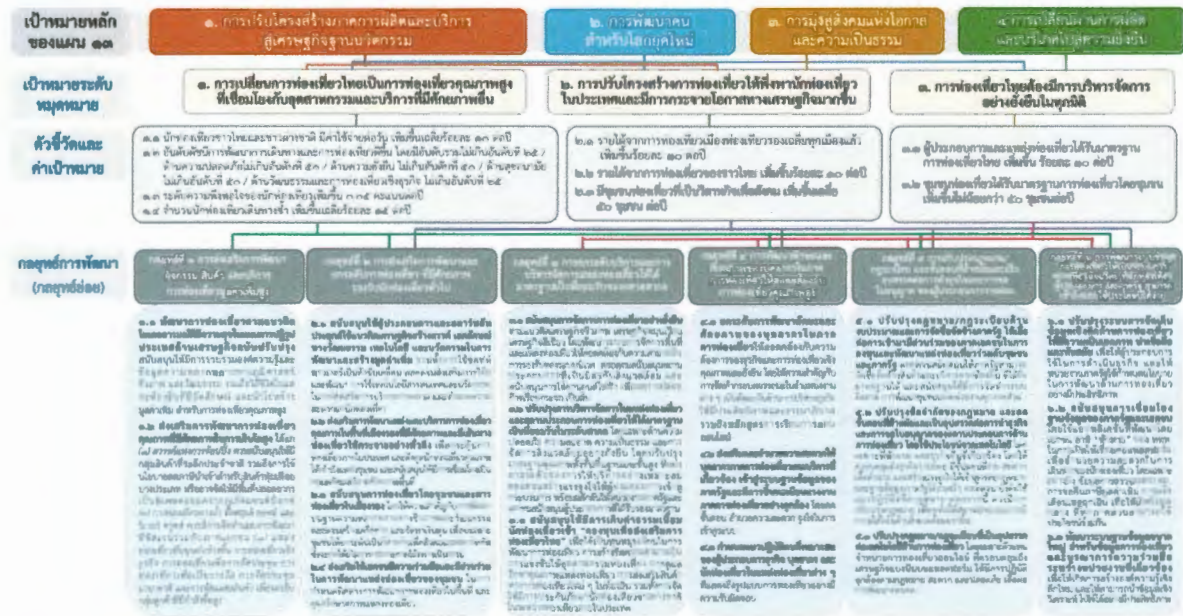
เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจาย

โอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของ

ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก โดยปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยผลิตและส่งออกยานยนต์ เป็นอันดับที่ ๑ ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ ๑๑ ของโลก มีมูลค่าการส่งออกจำนวน ๑,๓๐๐,๕๖๑ ล้านบาท โดยประเทศที่มีกำลังการผลิตรถยนต์สูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ซึ่งตลาดส่งออกหลักของไทย ในกลุ่มรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ จีน เม็กซิโก ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มรถปิกอัพ รถบัส และรถบรรทุก ได้แก่ ออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศไทย โดยมีความสามารถในการผลิตรถยนต์จำนวนมากถึง ๒ ล้านคันต่อปี มีผู้ประกอบการ จำนวน ๑๓,๙๒๐ ราย และมีการจ้างงานจำนวน ๓๔๕,๐๐๐ คน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มความต้องการยานยนต์ ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนทิศทางไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ ที่ทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและราคาที่ลดลง รวมทั้งทิศทางการพัฒนาที่มุ่งไปสู่สังคม คาร์บอนต่ำ

จากสถานการณ์และแนวนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศดังกล่าว จึงได้กำหนดเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของประเทศไทยในระยะต่อไป รวม ๓ ประเด็น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติกำหนด และสามารถ บรรเทาผลกระทบต่าง ๆ ในระยะเปลี่ยนผ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

๑) สร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก โดยสร้างความต้องการใช้ของตลาดภายในประเทศ และการส่งออกของรถยนต์ไฟฟ้าตามประเภทของยานยนต์ โดยเฉพาะยานยนต์ประเภทไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริดที่มี ส่วนสำคัญในการสร้างความคุ้นเคยให้แก่ผู้บริโภคในช่วงระยะเปลี่ยนผ่าน

๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการเดิม ให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และสนับสนุนการลงทุนเทคโนโลยีที่สำคัญของยานยนต์ไฟฟ้า ในประเทศ เพื่อที่จะปรับอุตสาหกรรมให้เข้ากับกระแสโลก สอดรับกับความต้องการที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบการ ชิ้นส่วนยานยนต์สามารถปรับตัวสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า หรือปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่เหมาะสม และบรรเทาผลกระทบให้ผู้ผลิตรถยนต์สันดาปภายในเดิม รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการในสาขาอื่นที่ได้รับผลกระทบ

๓) สร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร การลงทุน โรงงานผลิตแบตเตอรี่ขนาดใหญ่ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากดำเนินการดังกล่าวได้เร็วจะเป็นผลดี ต่อการส่งออกของประเทศ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และ ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และ ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะ ที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของ ภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทมีแนวโน้มลดลง

หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และ สมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี

ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้งานยอนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนามา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการ สุขภาพของคนไทย โดยปี ๒๕๖๒ มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ ๓.๖ ล้านคนครั้ง สร้างรายได้ ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท จากราคาค่าบริการและชื่อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบ บริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำ กันในระหว่างภาค และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ พบว่าประเทศไทยยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน เพียง ๐.๕ เทียบกับเกาหลีใต้ ๒.๔ และสิงคโปร์ ๑.๙ ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้และ การให้บริการชาวต่างชาติ อาจทำให้มีการไหลออกของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบัน มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มา ให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและ ลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึง ผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพและโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อความเสี่ยงในการรับมือกับ โรคระบาดอุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของ โรคติดต่ออุบัติใหม่ จากต่างประเทศมาเป็นระยะ อาทิ โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้ซิกา โรคไข้หวัดใหญ่ สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรคเมอร์ส และล่าสุด โควิด-๑๙ ที่มีการแพร่ระบาดทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบ อย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรง จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรก ของปี๒๕๖๓ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี๒๕๖๒ ถึงร้อยละ ๓๘.๐๑ รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิต ของประชาชน และก่อให้เกิดวิกฤตในระบบ สุขภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้าง ระบบ อุปกรณ์ และกำลังคนในการควบคุม และจัดการโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบ สาธารณสุขและเศรษฐกิจ ของประเทศ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ส่งเสริมธุรกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้ นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง ๕๖ ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นผู้ล้าหลังต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์ และสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการ ทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความ เสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแผนทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการ สุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็น เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นไป กำหนดอุตสาหกรรมทางการแพทย์แบบครบวงจรเป็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญ ด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการ พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกย่องการให้บริการทางการแพทย์ อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้ง เชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการสุขภาพ

และบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อ บริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

๑. สถานการณ์การพัฒนามาที่ผ่านมา

สถานการณ์การแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและจีนที่ขยายวงกว้างส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงไทยและภูมิภาคซึ่งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งที่ต้องรักษาความสัมพันธ์กับทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยน ทิศทางการค้าการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานโลก และการจัดกลุ่มทางการเมืองและเศรษฐกิจ ดังนั้น ทิศทางในอนาคต ของไทยจึงควรแสดงบทบาทการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะ ในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน และให้ไทยเป็นประตูและทางเชื่อม เพื่อสร้างดุลยภาพที่สร้างสรรค์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและมหาอำนาจ เพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงของภูมิภาค รวมถึงควรรักษาสมดุลของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของไทย จีน สหรัฐอเมริกา และประเทศตะวันตก โดยกำหนดความต้องการของไทยในระยะยาวที่ชัดเจน ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูง เพื่อสร้างความชัดเจนกับมิตรประเทศว่าไทย พร้อมร่วมมือในแนวทางดังกล่าว นอกจากนี้ เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยมีความใกล้เคียงกับจีน จึงต้องมียุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เชื่อมโยงของไทย สปป.ลาว และจีนที่ชัดเจน เพื่อสร้างประโยชน์จากเส้นทาง การคมนาคมจากหนองคายและเชียงรายได้เข้าสู่ สปป.ลาว และจีน เพื่อให้เกิดการลงทุนสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจ และระบบการค้าที่คล่องตัวของทั้ง ๓ ประเทศ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของไทย สปป.ลาว และมณฑลในจีนตอนใต้ให้เกิดเป็นการพัฒนาร่วมกัน

จากการที่ไทยมีข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทำให้มีศักยภาพ ที่จะพัฒนาการเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งระหว่างมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิก และใช้ประโยชน์จากเส้นทางเชื่อมโลก ของจีน และแผน “สร้างโลกที่ดีกว่าขึ้นมาใหม่” ที่สหรัฐอเมริกาสนับสนุนได้ รวมถึงสามารถเชื่อมโยงกับ กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงการค้ากับจีน ซึ่งปัจจุบันไทย มีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงควรบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางภูมิศาสตร์ และโครงสร้างพื้นฐานจากเส้นทางเชื่อมต่อในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงกับจีนตอนใต้ ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ๖๖ และเชื่อมโยงกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพื่อให้เกิดรูปธรรม ในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงภาคการผลิตและบริการไทยสู่ระดับนานาชาติโดยมีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อน ความร่วมมือและกรอบความตกลงระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการขนส่งและโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ที่มีคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงด้านคมนาคมกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และจีน มีหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้การกำกับของรองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ระดับสูง ในการเจรจา และประสานงานให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงคมนาคม รับผิดชอบด้านการขนส่งสินค้า กรมศุลกากรรับผิดชอบระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว และพิจารณาลดภาษีนำเข้าวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ ความยั่งยืน โดยทำให้ประเทศไทยมีระบบนิเวศ

ที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับ ภูมิภาคและระดับโลกและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ในยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและ บริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยง การค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่

๑) การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย

๒) อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรม อนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ

๓) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพ ของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิด ความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาค อย่างเป็นระบบ และ

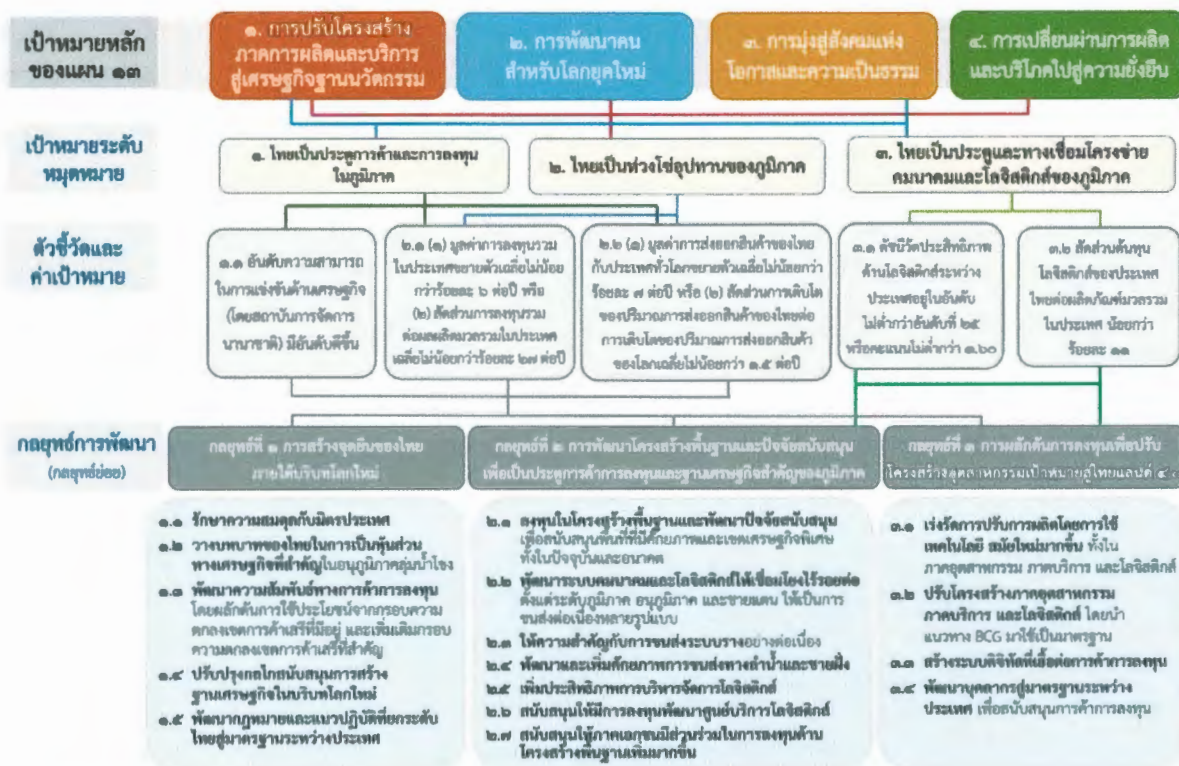
๔) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น ๖๗ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยมายาวนานกว่า ๕๐ ปี และมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ ๑๓ ของโลก และเป็นอันดับที่ ๔ ของอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก ๑.๙ ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๔.๓ ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศ) และก่อให้เกิดการจ้างงาน รวมทั้งสิ้นมากกว่า ๗๕๐,๐๐๐ คน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ ยังคงพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผู้ประกอบการไทยเป็นเพียงผู้รับจ้างประกอบที่ไม่มีเทคโนโลยี เป็นของตนเอง ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างการผลิตและการวิจัยและพัฒนาการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการมีโครงสร้าง การผลิตที่พึ่งพาแรงงานสูงและใช้เงินลงทุนต่ำ ส่งผลให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยยังไม่สามารถ ก้าวเป็นผู้นำตลาดของอาเซียน และไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้เท่าที่ควร

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมายที่ ๖ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๓ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนา ต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนา คนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการ ในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้ บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนานาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็ง

ขึ้น

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ ๙๙ ของจำนวนวิสาหกิจภายในประเทศไทยสร้างการจ้างงานสัดส่วนกว่าร้อยละ ๗๑.๘๖ ของจำนวนการจ้างงานรวม ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจ โดยวัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ปี ๒๕๖๔ มีมูลค่ารวม ๕.๖ ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๔.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๔ ต่อปีในช่วง ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ อย่างไรก็ตาม การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ตั้งแต่ในช่วงปลายปี ๒๕๖๒ ได้ส่งผลให้รายได้ในหลายสาขา ธุรกิจลดลง ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เผชิญปัญหาการขาดสภาพคล่องอย่างรุนแรง นำไปสู่การชะลอ การจ้างงาน หยุดกิจการชั่วคราว หรือแม้กระทั่งยุติกิจการแบบถาวร

บริบทของโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องเผชิญความท้าทายจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ โดยเฉพาะการเติบโตอย่างรวดเร็วไร้ขีดจำกัดของเทคโนโลยีกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ ต้องเปลี่ยนผ่านรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อ การลดลงของจำนวนแรงงานและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยหันไปใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้า และบริการเกี่ยวกับสุขภาพเพิ่มขึ้น ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างฉับพลัน ทำให้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความตื่นตัวและบริโภคสินค้าและบริการที่ยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ยังเป็นปัจจัย ผลักดันผู้ประกอบการให้เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำธุรกิจและเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักร และระบบอัตโนมัติ ผลงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ เชื่อมโยงธุรกิจเข้ากับห่วงโซ่มูลค่าโลกและลดการพึ่งพาดตลาดใดตลาดหนึ่งเป็นหลักอันเป็น

การเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและกระจาย ๘๑ ความเสี่ยง ในขณะที่ภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพระบบ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีลักษณะมุ่งเป้าตอบโจทย์ผู้ประกอบการบนฐานความ เข้าใจธุรกิจที่มี ความหลากหลาย จูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าระบบและได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สามารถ ดำเนิน ธุรกิจได้อย่างเข้มแข็งและขยายขนาดธุรกิจได้

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
 การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็น แนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขันใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่าง มีเสถียรภาพและยั่งยืน และ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่าน การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของ การเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการ แข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้ เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึง แหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงิน และที่มีใช้การเงินรวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์ และออฟไลน์ที่เหมาะสมตามศักยภาพของ ผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและ สนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยัง สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหาร จัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคมรวมทั้ง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความ เจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่ม ขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมใน ภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาค การผลิตและบริการ สำคัญได้รับการยกระดับให้มีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและ ผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการ พัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจของ ประเทศให้ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมี ระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่ เหมาะสมกับโลกยุค ๘๒ ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และ

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิง รายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับ ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

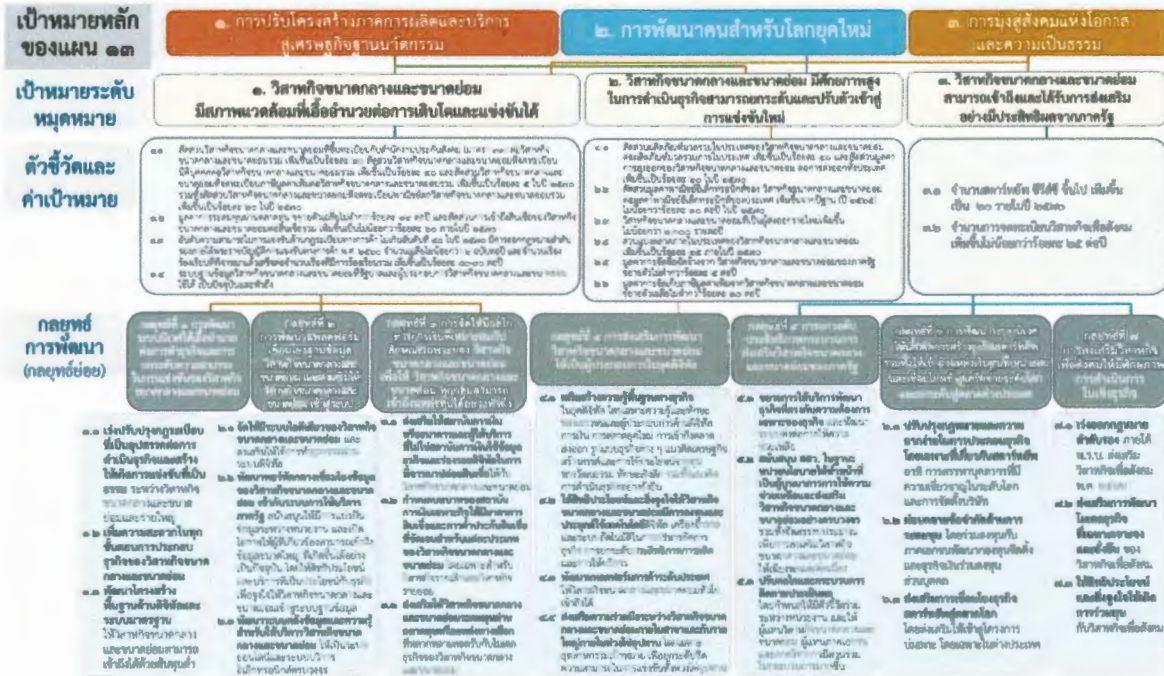
๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ของวิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้ วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนา วิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิชาศึกษขนาดกลางและขนาดย่อมของ ภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิชาศึกษเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๙ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน และลดการกระจุกตัวของ การพัฒนาใน กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ ปรากฏว่าการพัฒนาของไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในการกระจาย รายได้ลงได้ แต่การพัฒนา ยังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๓๒.๗ ในปี ๒๕๖๐ เป็นร้อยละ ๓๓.๘ ในปี ๒๕๖๒ ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ ๗.๗ ๙.๔ ๗.๙ และ ๐.๘ ตามลำดับ ในส่วนของการพัฒนาในระดับ พื้นที่ พบว่ามีความก้าวหน้าการดำเนินงานในทุกพื้นที่ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐ พื้นที่ นับตั้งแต่ ปี๒๕๕๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (สกท.) รวม ๘,๖๕๘ ล้านบาท มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในพื้นที่ จำนวน ๔,๙๗๕ ราย มูลค่าทุนจดทะเบียน รวม ๙,๘๒๓.๐๓ ล้านบาท มีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ จำนวนทั้งสิ้น ๔๕๖,๐๕๒ คน และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ วงเงินรวม ๔๗,๒๒๓.๔๕ ล้านบาท เช่น ทางหลวง อาคารท่าอากาศยาน สะพาน และด่านพรมแดน เป็นต้น สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก สกท. ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ รวม ๑,๔๕๕.๑๒๑ ล้านบาท และ การพัฒนา ในระดับเมือง พบว่าประเทศไทยมีความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ประชากรในเขตเมือง (เทศบาล) มีประมาณ ๒๓ ล้านคน (ร้อยละ ๓๔.๔๗) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีประชากรในเมืองประมาณ ๒๑ ล้านคน (ร้อยละ ๓๓.๙๑)

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาด ได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ใน ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนา ประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้าง การเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผน กลยุทธ์ของหมายเหตุที่ ๘ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมาย หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและ ยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิต ระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่ เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้น การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของ ประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่ง พัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมินิเวศ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่าง ประหยัด และมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

๓. แผนที่กลยุทธ์

๓. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

มหุดมหายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑. สถานการณ์การพัฒนามาที่ผ่านมา

ความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่ง ที่ติดอยู่กับดักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า ปี ๒๕๖๕ พบว่า คริวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ในความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยย่อว่า คริวเรือน ยากจนข้ามรุ่น ๒ มีจำนวนถึงประมาณ

๕๙๗,๒๔๘ คริวเรือน หรือประมาณร้อยละ ๑๕ ของคริวเรือนที่มีเด็ก และเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้ จำนวนของคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากผลของ การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำต่อเนื่องยาวนาน อันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยากยิ่งขึ้น

นอกจากความเพียงพอและความครอบคลุมของความคุ้มครองทางสังคมที่จำเพาะในแต่ละช่วงวัยแล้ว ความคุ้มครองทางสังคมของไทยในภาพรวมยังขาดการพัฒนาเชิงระบบ เนื่องจากการจัดความคุ้มครอง ทางสังคมดำเนินงานโดยหลายหน่วยงาน โดยที่แต่ละหน่วยงานมีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ขาดการบูรณาการ ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติจนถึงระดับฐานข้อมูล ส่งผลให้ระดับสิทธิประโยชน์ยังไม่เพียงพอ ในบางกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล ซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณไปกับโครงการ ที่มีผลกระทบต่ำ จนส่งผลต่อความยั่งยืนทางการคลัง นอกจากนี้ ยังขาดการเตรียมความพร้อมระบบการให้ ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต ส่งผลให้การช่วยเหลือล่าช้า ไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไม่มีประสิทธิภาพ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
หมุดหมายที่ ๙ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๙ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
- กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในเกณฑ์สูง ในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี ๒๕๖๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ ๖๑.๘๕ สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี ที่มีค่าร้อยละ ๔๖.๓๘ (ปี ๒๕๕๙) และ ๕๘.๖๕ (ปี ๒๕๖๑) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการ เศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าปริมาณการใช้วัสดุภายในประเทศ ของประเทศไทยในปี ๒๕๕๙ (ค.ศ.๒๐๑๖) อยู่ที่ ๒.๐๖ กิโลกรัมต่อเหรียญสหรัฐ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ กลุ่มประเทศในเอเชียแปซิฟิกและค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะ และพลังงานฟอสซิล) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

ความท้าทายในการขับเคลื่อนหมุดหมาย การลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาท้าทายที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สังคมไทยและประชาคมโลก ตระหนักและให้ความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาล ที่ได้ให้ความสำคัญ กับการขับเคลื่อนโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง การขับเคลื่อนแผนที่นำทางการจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๓) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) รวมทั้งได้ระบุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกที่ประเทศกำหนด ตามความตกลงปารีส ขั้นต่ำที่ร้อยละ ๒๐ – ๒๕ จากปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) นอกจากนั้น ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อย ก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทยในการมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยคาดการณ์ประเทศไทย จะปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด ในช่วงปีพ.ศ. ๒๕๗๓ – ๒๕๘๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐ – ๒๐๔๐) อย่างไรก็ตาม การพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ยังต้องการการขับเคลื่อนโดยการบูรณาการจาก ทุกภาคส่วนและในทุกระดับของแผนที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับกระแสโลก ยังเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย รวมทั้งต้องการแนวทางและการขับเคลื่อน อย่างเป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาในด้านอื่น ๆ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ ในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสียหายได้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๐๗ นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและ ผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่ เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุน ในโครงสร้าง พื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบ สิ่งแวดล้อม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

๑. สถานการณ์การพัฒน์ที่ผ่านมา

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายถิ่นฐานที่อยู่ และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุล ของสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลก ขึ้นบ่อยครั้ง สำหรับประเทศไทยเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติหลากหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิพายุหมุนเขตร้อน พายุฝนฟ้าคะนอง หรือ พายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควัน แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปีค.ศ. ๒๐๒๐ ระบุว่า ประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอันดับ ๘ โดยในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติ จำนวนถึง ๑๔๗ ครั้ง โดยเฉพาะในปี ๒๕๔๗ เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๔ เกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัย และ ปี ๒๕๕๗ เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง ๖.๓ ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี๒๐๒๐ จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ ๙๐ จากการประเมินทั้งหมด ๑๘๑ ประเทศ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ ๓ (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด ๕ ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลม อยู่ในระดับสูง มีความเปราะบาง อยู่ในระดับปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อน ด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมือ อยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม

การจัดการและป้องกันสาธารณภัย มีการวางแนวทางเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ อย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิดเหตุจนครบกระบวนการ แม้กระนั้นก็ตาม การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติของหน่วยงานต่าง ๆ ยังคงมีอุปสรรคและความท้าทาย หลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขีดความสามารถในการจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงสูงยังคงค่อนข้าง จำกัด และแม้ว่าภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศส่วนใหญ่เป็นภัยซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้าได้ แต่หน่วยงานให้ ความสำคัญกับมาตรการเชิงรับในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและการฟื้นฟูตามบทบาทภารกิจ ภายใต้งบประมาณที่หน่วยงานได้รับ การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการ ในการจัดการเชิงรุก อาทิการเตรียมความพร้อม การป้องกันและลดผลกระทบล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติ เนื่องจากผลลัพธ์เชิงปริมาณที่เกิดจากมาตรการเชิงรุกค่อนข้างวัดได้ยาก ด้านการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ บางภาคส่วนของสังคมไทยเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่การขับเคลื่อนหรือผลักดันมาตรการ ให้เกิดผลยังเป็นไปอย่างล่าช้า ท่ามกลางข้อมูลบ่งชี้ว่าประเทศไทยมีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเกณฑ์สูง ในขณะที่มีขีดจำกัดในด้านความสามารถในการรับมือกับภัยและ การปรับตัวต่อสภาวะการณ์และความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องลดความล่อแหลม รวมทั้ง สร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสียหาย และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อลด และป้องกันผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นกับ

เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะภายใต้สภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ ๑๑๕ ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับประเทศเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการสร้าง ความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน และนำประเด็นการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น รวมทั้งการเข้าสู่สังคมสูงวัย และข้อจำกัดทางการคลังที่ทำให้ประชาชนและสังคมไทยมีความเปราะบางต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
เป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมาย ที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลก ใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้ มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ

ด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติ จากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง จากภัยพิบัติ ที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือ ในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ทั้งนี้การเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาดทักษะชีวิต ในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บางคนเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้ในระบบและนอกระบบ ความรอบรู้ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบ นิเวศควรเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่กายภาพ และบนพื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำจัดอุปสรรคต่างๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้ และพัฒนาทักษะได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนา กำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้ง การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๒ ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด ช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

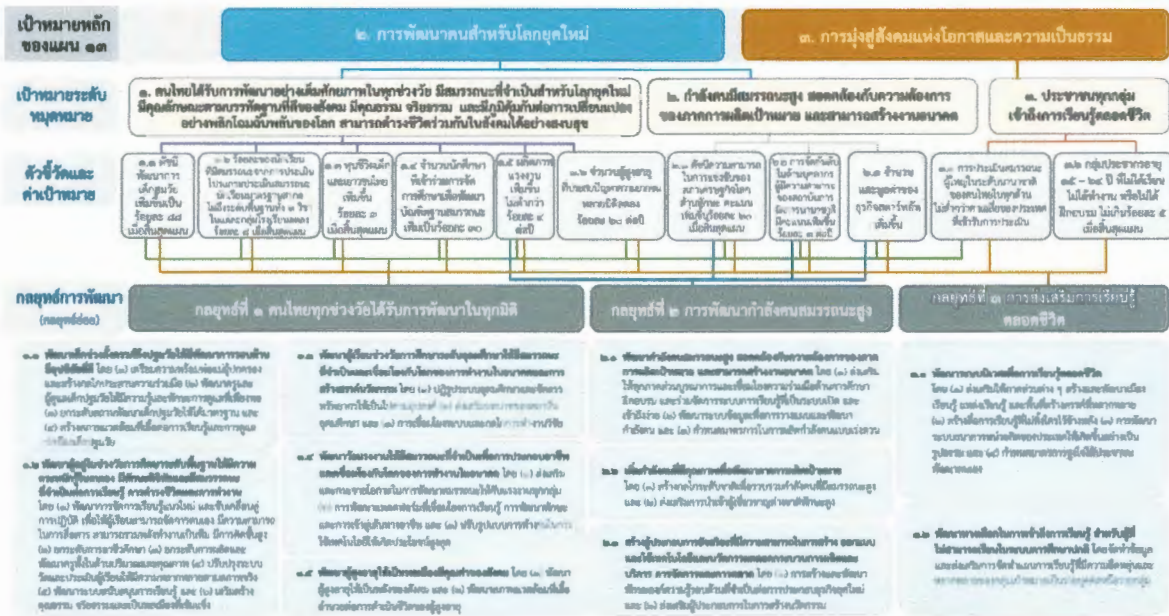
๒.๒ เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพันของโลกร สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาคีรัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทยประชาชน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะ แผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมาย สู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ ของภาครัฐในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัว ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ภาครัฐไทยยังคงมีข้อจำกัดในหลายประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบโจทยประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการที่โครงสร้างภาครัฐยังมีขนาดใหญ่ มีส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจำนวนมากที่มีกรมทำงาน ซ้ำซ้อนกัน ขาดการบูรณาการการท งานร่วมกัน ในขณะที่การมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ ในการบริการ ภาครัฐยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การท งานและการให้บริการของภาครัฐมักเกิดปัญหาความล่าช้า ไม่ตอบโจทย ความต้องการของประชาชน การให้บริการไม่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งสะท้อนจากมิติด้านความมีประสิทธิภาพ ของภาครัฐ ของดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก พบว่า ปี ๒๕๖๒ ค่าดัชนีของไทยมีค่าที่ ๖๕.๘๗ คะแนน ลดลงจาก ๖๖.๘๓ คะแนน ในปี ๒๕๖๑ และน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย รวมถึงการที่ ภาครัฐยังขาดการมุ่งเน้น ให้มีการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สะท้อนจาก สถานการณ์การบรรลุ เป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ยังมีสัดส่วนของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ยังอยู่ในสถานการณ์บรรลุเป้าหมายต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ณ ปี ๒๕๖๓ เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ ๘๐.๗๑ นอกจากนี้ สัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อการลงทุนรวมในการจัดบริการสาธารณะในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ เพียงร้อยละ ๑๐.๗ เท่านั้น ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งรวมถึงการเข้ามามี ส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐอาจยังมีข้อจำกัด และไม่สามารถดำเนินการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น กฎหมายไทยจำนวนมากมีความล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการท างานและการปรับตัวของภาครัฐ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคเอกชน กระบวนการแก้ไข กฎหมายมี ระยะเวลาานทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปลี่ยนแปลงและขาดการนำเครื่องมือ และเทคโนโลยี สมัยใหม่เข้ามาช่วยในการแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย หรือยกเลิกกฎหมาย ขาดฐานข้อมูล ด้านกฎหมายของประเทศ เพื่อรองรับการเข้าถึงกระบวนการของกฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎหมาย ขาดความตระหนักถึง การปฏิบัติตามกฎหมายและผลที่จะได้รับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้ เกิดความไม่เท่าเทียมกันของการบังคับใช้กฎหมาย โดย สะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ของประเทศไทย เทียบเคียงจากมิติด้านการบังคับใช้กฎหมาย ของ ดัชนีนิติธรรม พบว่า ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทย มีคะแนน ๐.๔๗ คะแนน จัดอยู่ลำดับที่ ๘๓ จาก ๑๒๘ ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ คะแนนในการบังคับใช้กฎหมาย ของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก ๐.๕๐ คะแนนในปี ๒๕๖๑ เป็น ๐.๔๘ คะแนนในปี ๒๕๖๒ และ ๐.๔๗ คะแนน ในปี ๒๕๖๓

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไก หลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ ภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการ บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้าง ความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

๑) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดย พัฒนาคุณภาพการให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมี ประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้าง ระบบบริหารจัดการ และ ๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มี ทักษะที่ จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ ซึ่ง ตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้อิทธิพลโลกใหม่ การพัฒนาตามหมุดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้าน ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน สูงขึ้น

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้าง ความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการท างานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมาย ที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอ

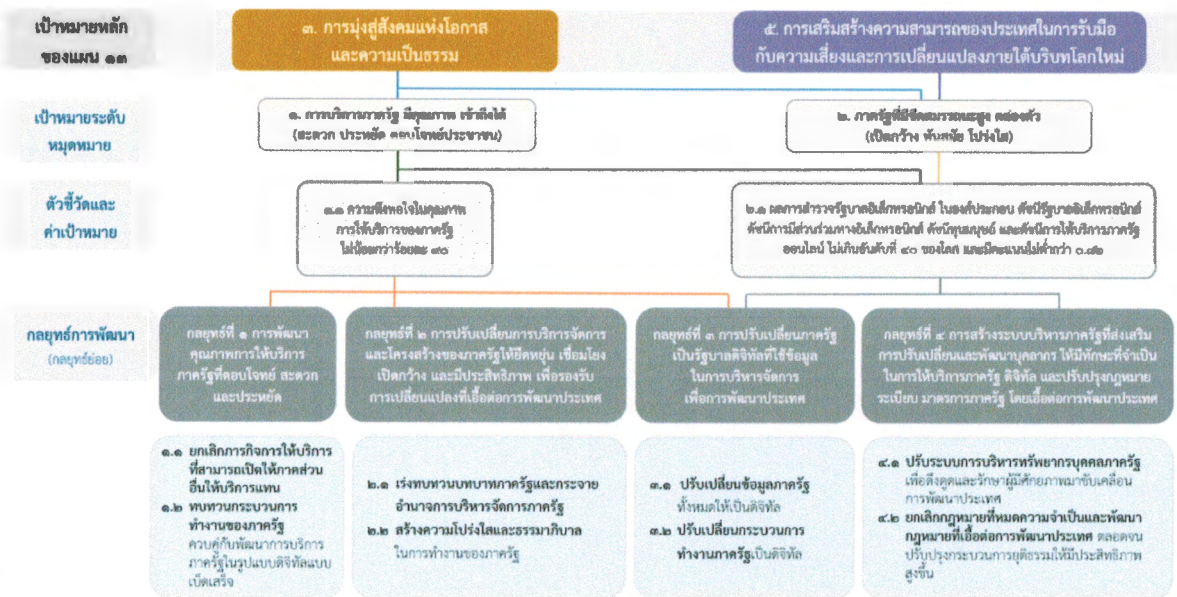
ภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

- ๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
- ๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
- ๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕
- ๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
- ๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ ๑. ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า ๑.๒๕ ดอลลาร์ต่อวัน

เป้าประสงค์ ๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ ๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าประสงค์ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

เป้าประสงค์ ๗ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนความยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกัน

ว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

เป้าประสงค์ ๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ ๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อ การเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้อยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

เป้าประสงค์ ๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าประสงค์ ๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลัง

พัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรน เพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๓ เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ ๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าประสงค์ ๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

เป้าประสงค์ ๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

เป้าประสงค์ ๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

เป้าประสงค์ ๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

เป้าประสงค์ ๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าประสงค์ ๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าประสงค์ ๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

เป้าประสงค์ ๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

เป้าประสงค์ ๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน และดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

เป้าประสงค์ ๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

เป้าประสงค์ ๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

เป้าประสงค์ ๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์ ๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทาง การดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ ๘ ดำเนินการตามหลักการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และบริหารจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๑๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๖ ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๑๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์ต้านภัย และยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาคมนาคมปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๙ ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ ๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนายั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสภาวะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าประสงค์ ๑ เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

เป้าประสงค์ ๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

เป้าประสงค์ ๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าประสงค์ ๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน

เป้าประสงค์ ๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๕ ภายในปี ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าประสงค์ ๖ ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดังกล่าวทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

- เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ปั้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓
- เป้าประสงค์ ๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม
- เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม
- เป้าประสงค์ ๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาห้ำหั่นอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย
- เป้าประสงค์ ๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๖๓
- เป้าประสงค์ ๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓
- เป้าประสงค์ ๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
- เป้าประสงค์ ๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า
- เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น
- เป้าหมายที่ ๑๖ :** ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- เป้าประสงค์ ๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
- เป้าประสงค์ ๒ ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมาณทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก
- เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน
- เป้าประสงค์ ๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ
- เป้าประสงค์ ๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ
- เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

- เป้าประสงค์ ๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล
- เป้าประสงค์ ๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสถิติบัตร ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ
- เป้าประสงค์ ๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม
- เป้าประสงค์ ๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**
- เป้าประสงค์ ๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทาง การสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ
- เป้าประสงค์ ๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือ เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุ เป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- เป้าประสงค์ ๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา
- เป้าประสงค์ ๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสปปัญหาหนี้
- เป้าประสงค์ ๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- เป้าประสงค์ ๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ได้-ได้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก
- เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน
- เป้าประสงค์ ๘ ให้อินทาคาร์เทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ
- เป้าประสงค์ ๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ได้-ได้ และไตรภาคี
- เป้าประสงค์ ๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

เป้าประสงค์ ๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทาง การประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

เป้าประสงค์ ๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๑๗ สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

เป้าประสงค์ ๑๘ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนาภูมิภาค/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” และกำหนด แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (๑) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
- (๒) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
- (๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
- (๔) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
- (๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
- (๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มี รายได้น้อย

เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (เอกสารแนบท้าย)

นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ พุทธศักราชที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีวิสัยทัศน์คือ “มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ในศตวรรษที่ ๒๑” โดยหัวใจของทุกนโยบาย คือ การใช้งบประมาณแผ่นดิน หรือ “ภาษีประชาชน” อย่างคุ้มค่า ยึดกรอบวินัยการเงินการคลัง มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ที่สำคัญเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทแผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

โดยอยู่บนรากฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ “เติบโตเชิงคุณภาพ” ไม่ใช่ “การเติบโตเชิงปริมาณ”

๑) นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ซึ่งเป็นทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลในช่วง ๔ ปี

- ๑.๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๑.๒) การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบสุขของประเทศ
- ๑.๓) การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- ๑.๔) การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก
- ๑.๕) การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย
- ๑.๖) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค
- ๑.๗) การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากรากฐานราก
- ๑.๘) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย
- ๑.๙) การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม
- ๑.๑๐) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
- ๑.๑๑) การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ
- ๑.๑๒) การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม

๒) นโยบายเร่งด่วน ๑๒ ด้าน ที่ถือเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการแก้ไข เพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนโดยเร็วที่สุด

๒.๑) การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ๒.๒) การปรับปรุงระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๓) มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก
- ๒.๔) การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม
- ๒.๕) การยกระดับศักยภาพของแรงงาน
- ๒.๖) การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต
- ๒.๗) การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑
- ๒.๘) การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ
- ๒.๙) การแก้ปัญหาอาชญากรรม
- ๒.๑๐) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน หรือ รัฐบาลดิจิทัล
- ๒.๑๑) การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย
- ๒.๑๒) การสนับสนุนให้มีการศึกษา การรับฟังความเห็นของประชาชน และการดำเนินการเพื่อแก้ไข

เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อกระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
๗. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
๘. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategics Issues)

๑. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
๓. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จังหวัดนครราชสีมา ได้วิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกจังหวัด รวมทั้งนำปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาประกอบด้วยแล้ว จึงได้กำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด นครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สรุปได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประชากรมาก มีความหลากหลายของภาคการผลิตสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของภาค
๒. แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงนิเวศประวัติศาสตร์ อารยธรรม เป็นแหล่งผลิตสินค้า ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอาหาร มีพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตโอโซน และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่ รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับเลือกให้เป็นมรดกโลก
๓. เป็นศูนย์กลางการคมนาคม เนื่องจากมีเส้นทางเชื่อมต่อภายในจังหวัด ระหว่างจังหวัดและระหว่างภาค ที่สะดวกรวดเร็ว
๔. จังหวัดมีความโดดเด่นในอัตลักษณ์และวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เป็นทุนทางสังคม สร้างความเป็นเอกภาพและความสามัคคีของคนในจังหวัด
๕. สถาบันการศึกษาที่สำคัญที่เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ และมีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความสามารถ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การบริหารจัดการน้ำของจังหวัดในทุกมิตี ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในการอุปโภค บริโภค ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และจำเป็นต่อทรัพยากรป่าไม้ ลำธาร แหล่งน้ำ
๒. ภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ยังประสบปัญหาในเรื่องต้นทุนและปัจจัยการผลิตมีมูลค่าสูง ในขณะที่ราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ในการทำการเกษตรสมัยใหม่
๓. การบริหารจัดการขยะในพื้นที่ยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของประชากรและเมืองได้
๔. การบูรณาการการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐภายในจังหวัดยังมีน้อย ขาดการมีส่วนร่วม
๕. มีพื้นที่ป่าไม้น้อยลง เกิดการบุกรุก รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย เสื่อมโทรม

โอกาส (Opportunities)

๑. ยุทธศาสตร์โครงข่ายเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อ East-West Corridor และเชื่อมโยงต่อภูมิภาคของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น รถไฟรางคู่ มอเตอร์เวย์ รถไฟความเร็วสูง ฯลฯ ทำให้จังหวัดมีโอกาสในการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภาคและภูมิภาค
๒. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน สินค้าชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลักดันเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด
๓. การพัฒนาเทคโนโลยีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และเป็นปัจจุบัน ทำให้มีโอกาสสร้างระบบข้อมูลรวมและประมวลผลผ่านเทคโนโลยี สร้างผลสัมฤทธิ์ในการทำงานได้อย่างประสิทธิผล
๔. นโยบายด้านเกษตรของรัฐบาล เช่น การประกันราคาสินค้าเกษตร Smart Farmer เกษตรแปลงใหญ่ ฯลฯ สร้างโอกาสให้ผลผลิตทางการเกษตรมีมูลค่าสูง
๕. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้กับชุมชนพื้นที่และช่วยลดช่องว่างของการกระจายรายได้

อุปสรรค (Threats)

๑. เกิดโรคอุบัติใหม่ COVID-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบต่อขั้นวิกฤติเป็นวงกว้างโดยเฉพาะภาวะการจ้างงาน การเลิกจ้างงานในภาคบริการ การท่องเที่ยว ภาคการผลิต เป็นต้น
๒. ปัญหาภาวะโลกร้อน ส่งผลต่อการเกิดภัยธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น ภัยแล้ง ไฟป่า น้ำท่วม
๓. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและชะลอตัวของโลกและของประเทศ
๔. ปัญหาสังคมระดับชาติ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาช่องว่างระหว่างวัยของคนในสังคม (Generation gap) ทำให้เกิดการเผชิญหน้าของคนในสังคม ฯลฯ ส่งผลต่อการพัฒนาของจังหวัด
๕. ระเบียบ กฎหมาย และระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ เช่น ระบบงบประมาณของประเทศส่งผลต่อการดำเนินการพัฒนาพื้นที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

๑) **ยุทธศาสตร์เชิงรุก** มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยภายนอกเป็นโอกาสในการพัฒนา (Strength & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีศักยภาพการพัฒนาสูง เนื่องจากจังหวัดมีความเข้มแข็งภายในตนเองและเป็น ประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอก ได้แก่

๑.๑) การเป็นตัวกลางเพื่อการรวบรวมและกระจายสินค้า เนื่องจากจังหวัดมีโครงข่าย การคมนาคมที่หลากหลายและเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการ

เป็นศูนย์กลางการรวบรวมและกระจายสินค้า อยู่ตรงกลางระหว่างวัตถุดิบและการตลาดที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงต้นทาง กลางทาง และปลายทางของสินค้าหลายประเภทได้อย่างสะดวก อีกทั้งปัจจัยภายนอกยังให้ความสำคัญกับต้นทุน ค่าขนส่งเป็นอย่างมาก

๑.๒) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นจุดขายการท่องเที่ยว เนื่องจากมีเขาใหญ่ซึ่งเป็นมรดกโลกและ มีมูลค่าสูง รวมถึงเส้นทางการท่องเที่ยวเมืองที่มีอากาศบริสุทธิ์ เช่น วังน้ำเขียว เชื่อมต่อไปถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในอำเภอเสิงสาง อำเภอครบุรี นอกจากนี้ยังรวมถึงการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แบบครบวงจร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กระแสการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงวัฒนธรรม ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑.๓) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารปลอดภัยเพื่อเป็นครัวของโลก เนื่องจาก มีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นอาหาร ภายใต้นโยบาย “ครัวไทย ครัวโลก” จึงมีการสนับสนุนนโยบาย Food Valley โดยนำ Model จากประเทศเนเธอร์แลนด์มาประยุกต์ในการพัฒนาคลัสเตอร์กลุ่ม Product Champion เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ และสุกร โดยประสาน/สนับสนุน/ร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนาให้จังหวัดเป็นผู้นำในด้านการผลิต แปรรูป และการตลาดแบบครบวงจร

๑.๔) อุตสาหกรรมผ้าไหมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานการผลิตสินค้าที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการคาดหมายว่าจะเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการพัฒนาในอนาคต และกลุ่มจังหวัดมีฐานการผลิตผ้าไหมที่ได้รับการยอมรับระดับสากลอยู่หลายแห่ง จึงควรได้รับการสนับสนุนเชิงพื้นที่ให้เกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสมต่อไป

๑.๕) อุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากพืช การจัดหาพลังงานสำหรับความต้องการในอนาคตเป็นประเด็นที่กำลังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากพืชไร่ เช่น อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งกลุ่มจังหวัดเป็นฐานการผลิตพืชดังกล่าว มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการแปรรูปเพื่อการผลิตต่อเนื่องในเชิงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว

๑.๖) การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยจังหวัดมีฐานการผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมาตรฐานสูง อยู่ที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และได้มีการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้ด้านการเกษตรและผจญภัย ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน

๑.๗) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง กลุ่มยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสูง ต้องการแรงงานที่มีทักษะ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดหลายระดับ ซึ่งจังหวัดมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนแกนอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (Industrial Corridor) อยู่ในระยะไม่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งระดับโลกและเป็นศูนย์กลางค้าและวิจัยในระดับสากลในพื้นที่จังหวัดเองก็มีสถาบันการศึกษาที่สามารถผลิตบุคลากรทักษะสูงที่สามารถตอบสนองความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมกลุ่มดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

๑.๘) การน้อมนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ฯ มาขยายผลการดำเนินงานในพื้นที่จังหวัด

๒) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน แต่ปัจจัยภายนอกมีโอกาสในการพัฒนา (Weakness & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีโอกาสในการพัฒนา ด้วยการแก้ปัญหาที่เป็นจุดอ่อนภายในจังหวัด เมื่อสามารถแก้ไขจุดอ่อนนั้นได้แล้ว ก็จะสามารถสร้างการพัฒนาที่ได้เหมาะสม ได้แก่

๒.๑) การเกษตรกรรมเพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ แต่ระบบชลประทานและการคมนาคมขนส่งผลผลิตยังขาดคุณภาพและไม่เพียงพอจึงต้องมีการแก้ไขปัญหาเพื่อเสริมศักยภาพของการผลิตด้วยการจัดหาแหล่งน้ำ เพิ่มเส้นทางคมนาคมขนส่ง และเพิ่มผลผลิตด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ

๒.๒) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ขาดการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร ด้านภาษาและความรู้อ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องชัดเจน

๒.๓) จัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อน โดยเฉพาะสุนัขจรจัด เพื่อป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และลดปัญหาโรคพิษสุนัขบ้า

๓. ยุทธศาสตร์การปรับเปลี่ยน มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง แต่ปัจจัยภายนอกมีภัยคุกคาม ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Strength & Threat) เป็นประเด็นการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพอยู่ในปัจจุบัน แต่ปัจจัยภายนอกไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัว จึงควรมีการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองกับกระแสที่เป็นปัจจัยนอกได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

๓.๑) การปศุสัตว์แบบดั้งเดิม กลุ่มจังหวัดมีการเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งการเพาะเลี้ยง ด้วยเกษตรกรรายย่อย และเพาะเลี้ยงด้วยบริษัทขนาดใหญ่ กระแสความต้องการสินค้าปศุสัตว์เพื่อเป็นอาหารในปัจจุบันและอนาคต จะให้ความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นอย่างมาก ส่งผลให้การปศุสัตว์แบบดั้งเดิมที่เคยเป็นฐานการผลิตหลักของกลุ่มจังหวัดไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสามารถตรงกับความต้องการต่อไป

๓.๒) อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ซึ่งจังหวัดเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นวัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว จึงมีย่านโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในบางพื้นที่ และการประกอบการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่สอดคล้องกับแนวทางอุตสาหกรรมสะอาดและปลอดภัยของรัฐบาล

๓.๓) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์กระแสหลัก จังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอยู่หลายแห่ง แต่มักเป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวกระแสหลักที่มีแนวโน้มจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ทิศทางการท่องเที่ยวในระดับสากลหันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้คู่ขนานไปกับการพักผ่อนหย่อนใจ

๔. ยุทธศาสตร์แนวโน้มถดถอย มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน และมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Weakness & Threat) เป็นประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดและปัจจัยภายนอกก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่จะมีการถดถอยในอนาคต และจะต้องมีการเตรียมการ เพื่อรองรับแรงงานและพื้นที่กิจกรรมที่ลดลงอย่างเหมาะสม ได้แก่การเกษตรกรรมนอกเขตพื้นที่ที่เหมาะสม ต่อการทำการเกษตร จังหวัดมีพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ แต่มีพื้นที่เกษตรกรรมในปัจจุบันบางส่วนที่อยู่บนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและปริมาณน้อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากอีกด้วย จึงต้องมีการวางแผนพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพื้นที่เหล่านั้น ให้สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ต่อไป

๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัด

๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๒.๑) ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง
๒. เป็นศูนย์กลางทางการเกษตร
๓. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว
๔. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม
๕. เป็นสังคมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ประชาชนมีชีวิตที่ดีตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดและเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค
๗. เป็นสังคมแห่งความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๘. มีส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒.๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

“ศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและ ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค นวัตกรรม การเกษตรและอุตสาหกรรม และเป็นสังคมคุณภาพสูง”

๒.๓) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดนครราชสีมา

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดนครราชสีมา (Gross Provincial Product: GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๓๐๓,๙๙๖ ล้านบาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๒) ประชาชนมีรายได้ต่อหัวต่อปีของจังหวัดนครราชสีมา (GPP per capita) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๑๒๑,๐๖๘ บาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๓) ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดนครราชสีมา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๐๓๐๐ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๐๐๖๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒=๐.๕๗๗๒) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๑) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒) ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๓) เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคม คุณภาพสูง

๔) ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน

๕) ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๑

“ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิตทางการเกษตร ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกร
๒. เพื่อยกระดับการผลิตและการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม
๓. เพื่อเชื่อมโยงการตลาดและสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่เกษตรกร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ๑.๐๘ ล้านไร่ต่อปี
๒. ผลิตภัณท์มวลรวมทางการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
๓. ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตการเกษตรที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔
๕. สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔
๖. การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจชุมชน

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม โดยการขุดลอก ลำน้ำ การขุดลอกแก้มลิงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การสร้างฝายเพื่อชะลอน้ำ การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อร่วมกันดูแลแม่น้ำลำคลอง และระบบส่งน้ำ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดินเป็นของตนเอง การสำรวจ วิเคราะห์ และวิจัยดิน การปรับปรุง แก้ปัญหาดินเปรี้ยวและดินเค็ม อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ จำแนกประเภท สำมะโนที่ดิน การจัดทำระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาที่ดิน เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและยั่งยืน และการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครเกษตรด้านการพัฒนาที่ดิน

๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูงด้วยการเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาค่าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ผลไม้ และสมุนไพร ให้มีมูลค่าสูง ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรปลอดภัยได้รับมาตรฐานมีการรับรอง ส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกที่มีมูลค่าสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่แบบครบวงจร นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาค่าเกษตรด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตร พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง (Smart farmer) และมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

๓. พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ต้นทุนลดลง และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้ได้ผลผลิตและมีมูลค่าสูงเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยการผสมเทียมและการกระจายน้ำเชื้อพันธุ์ดี ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์หรือแมลงที่ตลาดมีความต้องการสูง ส่งเสริมการใช้อาหารและพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ พัฒนาทักษะความรู้ของเกษตรกรด้านการเลี้ยงการจัดการฟาร์ม การสุขาภิบาล การปรับปรุงพันธุ์ การจัดการอาหารและพืชอาหารสัตว์ และการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมบริหารจัดการ (Smart farmer) พัฒนามาตรฐานฟาร์ม (Good Farming Management : GFM) ของกรมปศุสัตว์ รวมทั้งปศุสัตว์อินทรีย์ ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน ส่งเสริมด้านโรงงานแปรรูป เพื่อให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ บรรจุหีบห่อ สินค้า และการตรวจสอบย้อนกลับ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย/สถาบันเกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในลักษณะแปลงใหญ่ เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งการศึกษาวิจัยด้านพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ การแปรรูป และอื่น ๆ

๔. ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัดนครราชสีมา โดยการยกระดับสู่มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ การส่งเสริม ให้เกษตรกรฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (ตามมาตรฐาน GAP) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำโดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการผลิต สายพันธุ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต การจัดตั้งแปลงสาธิตการเพาะเลี้ยง ด้วยระบบไบโอฟลอค (biofloc) เพื่อเป็นศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกร รวมทั้งพัฒนามาตรฐาน การผลิตและการตามสอบสินค้าประมง และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนองค์กรประมงท้องถิ่น หรือ ชมรม ให้มีความเข้มแข็ง

๕. บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความยั่งยืนและคงความหลากหลาย โดยการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อสร้างสมดุลและความหลากหลายเพื่อให้มีทรัพยากรใช้อย่างยั่งยืน การผลิตพันธุ์สัตว์น้ำสัตว์น้ำประจำถิ่นหรืออัตลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมาและสัตว์น้ำที่มีความเหมาะสมให้เพียงพอต่อการบริโภคและการส่งออก การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำรวมถึงสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ การวิจัย พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง

๖. ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีทักษะในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวางแผนการผลิตและการจัดการ และการส่งเสริมเกษตรกรในทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมถึงสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเกษตรกร

๗. ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร โดยจัดเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า การลงทุนด้านเกษตรและอาหาร รวมทั้งตลาดประมุขสินค้าเกษตร และส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

๘. ส่งเสริมการสร้างช่องทางการตลาดปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกร โดยการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าการเกษตร เช่น การจัดงานมหกรรมปศุสัตว์โคราช, จัดงาน Roadshow สินค้าปศุสัตว์ การจัดเทศกาลอาหารปิ้งย่าง เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาช่องทางการตลาดใหม่โดยเน้นการสร้างมาตรฐานการตลาดปศุสัตว์ เช่น การพัฒนาการซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ผลักดันให้เกิดการกำหนดราคากลางสินค้าปศุสัตว์ ตลาดซื้อขายออนไลน์ เป็นต้น

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน

- พัฒนาเพื่อยกระดับด้านการเกษตร

(๒) โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านการเกษตร

กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม

กิจกรรมหลักที่ ๒ พัฒนารักษาการดินและน้ำเพิ่มความอุดมสมบูรณ์

กิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้

มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานและมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด

กิจกรรมหลักที่ ๕ ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความ ยั่งยืนและคงความหลากหลาย

กิจกรรมหลักที่ ๗ ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

กิจกรรมหลักที่ ๗ ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๒

“ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของจังหวัดนครราชสีมา ให้โดดเด่น มีอัตลักษณ์เป็นที่ยอมรับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ และเชื่อมโยงในทุกมิติ

๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของจังหวัดนครราชสีมา

๓. เพื่อยกระดับชุมชนให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

๔. เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นในการจัดงานในโคราชเมืองไมซ์ซิตี (MICE City) ที่มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

๕. เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง ของจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖. เพื่อพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม เชิงนิเวศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. GPP ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑-๒ ต่อปี
๒. ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ ของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของจังหวัด
๓. เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐ -๒๐ ชุมชน ต่อปี
๔. ผู้เข้าร่วมในการจัดงานเมืองไมซ์ (MICE City) ของจังหวัด ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยจากปัญหา Covid-๑๙
๕. ระบบการคมนาคมขนส่งของจังหวัด ได้รับการพัฒนา ครบทั้ง ๓ ประเภท
๕. GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๖. มีเงินลงทุนเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย จัดให้มีกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อสร้างความยั่งยืน และรวมถึงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ให้รองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุควิถีใหม่

๒. ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการคัดเลือกพื้นที่/ประเภทของเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืน

๓. ยกระดับความปลอดภัยของเมืองจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ (MICE City) โดยการสร้างอุปทานของโคราชเมืองไมซ์ที่ดี ให้มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ การส่งเสริมการจัดงานประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ของโคราชเมืองไมซ์ (MICE City) และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ โคราชเมืองไมซ์ เพื่อสร้างความยั่งยืน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการส่งเสริมระบบบริหารจัดการท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา มุ่งสู่ความเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์ระหว่าง EEC กับ CLMV

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๖. พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการเพิ่มทักษะบุคลากรในจังหวัดเพื่อรองรับการเติบโตของท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา

๗. ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP) โดยการส่งเสริม ให้เกิดกิจกรรมภายใต้กรอบทางการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC - Bioeconomy) ของจังหวัดนครราชสีมา การประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้เขตพื้นที่และการมีส่วนร่วม

ร่วมการลงทุนทำเรือบงคราษสีมาในรูปแบบ PPP การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ส่งเสริมการลงทุนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศูนย์กระจายสินค้าภาคเอกชน

๘. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพัฒนาความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่มีความได้เปรียบด้านการแข่งขัน

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน

- ยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

(๒) โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โครงการช่วยคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว บริการ และ การลงทุน

กิจกรรมหลักที่ ๑ ส่งเสริมระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกระดับความปลอดภัยของเมืองเพื่อรองรับการจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP)

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๓

“เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคมคุณภาพสูง”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และวัยทำงานที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติ การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒. เพื่อยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. ผู้สูงวัยทุกคนมีสุขภาพที่ดี

๒. ร้อยละ ๒๕ ของผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ มีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. เด็กอายุ ๖-๑๒ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีภาวะโภชนาการเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๔. ผู้เรียนระดับปฐมวัยทุกคน ได้รับการเตรียมความพร้อม ให้เจริญเติบโตตามวัย และผู้เรียน ทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาครอบคลุมตามหลักสูตร มีสมรรถนะที่จำเป็น อ่านออกเขียนได้ตามวัย คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เมืองเป้าหมายของจังหวัด จำนวน ๒ เมือง ได้รับการประกาศเป็นเมือง Smart city พร้อมทั้งสามารถรักษามาตรฐานได้อย่างยั่งยืน

๖. ประชาชนมีความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐเพิ่มมากยิ่งขึ้น

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงอายุให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยการใช้กลไกระดับตำบลในการขับเคลื่อนกิจกรรมผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุคุณภาพต่อเนื่อง และการใช้กลไกในระดับอำเภอในการพัฒนาสู่เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุผ่านเกณฑ์ระดับพื้นฐานรวมถึงขับเคลื่อนชมรมผู้สูงอายุให้ไปสู่เกณฑ์ที่กำหนด

๒. ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ ด้วยการเพิ่มการคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุโดยการคัดกรอง ADL การลดกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง และการเพิ่มศักยภาพทีมป้องกันการพลัดตกหกล้ม

๓. เร่งรัดการกลับคืน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชน อันเนื่องจากปัญหา Covid-๑๙ โดยการใช้กลไกของตำบลที่ใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนมากที่สุดใน การให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันด้านการดำรงชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา Covid-๑๙ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและอาชีพตามปัญหาและความต้องการของชุมชน ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ และฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน เช่น การใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและต่อยอดสู่การสร้างอาชีพใหม่แก่ชุมชน และการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมที่มีคุณค่าเพื่อการสร้างรายได้และสร้างความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน

๔. เสริมสร้างและพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน ให้มีทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและมีเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานสากล และศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตตามวัยก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาโดยให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกพื้นที่การพัฒนาเด็กวัยเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งให้ครอบคลุมตามหลักสูตร มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็น และมีขีดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เร่งรัดการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการพัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อให้อยู่ดีมีสุขได้รับประโยชน์จากการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และส่งเสริมการบูรณาการแก้ไขปัญหาด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนด้วยการใช้กลไกระดับพื้นที่ในการขับเคลื่อนการดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางทุกช่วงวัย

๖. ส่งเสริมการขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดี มีคุณธรรม ถึงพร้อมด้วยความพอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา ในสังคมที่เป็นธรรมไม่ทอดทิ้งกัน โดยการส่งเสริมแนวคิดจิตอาสา และขยายฐานไปสู่ทุกหน่วยทางสังคมของจังหวัด และการสนับสนุนการสร้างเสริมในการวิเคราะห์และรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อการตัดสินใจ ในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ

๗. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน โดยการสร้างโอกาสของวัยแรงงาน ได้ Up/Re Skill ให้มีทักษะเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต และการใช้เทคโนโลยีสู่การแก้ปัญหาเมือง และความเป็นเมืองอัจฉริยะ

๘. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยการควบคุมและป้องกันโรคจากสัตว์สู่คน และการควบคุมและป้องกันโรคอุบัติใหม่

๙. ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการโดยยกระดับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่เน้นการมีส่วนร่วมในทุกมิติ และการขับเคลื่อนการบริหารตามแนวทางที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๑๐. เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City โดยพัฒนาปรับปรุงระบบสนับสนุนการบริหารและให้บริการตามแนวทางของ digital transformation

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน

- พัฒนาคชน ชุมชน และเมือง

(๒) โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านสังคม

กิจกรรมหลักที่ ๑ ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงวัยให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ

กิจกรรมหลักที่ ๓ ป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยา ปัญหา Covid-๑๙ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน ชุมชน/หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

กิจกรรมหลักที่ ๔ เสริมสร้างและพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน

กิจกรรมหลักที่ ๕ การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

กิจกรรมหลักที่ ๖ การขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดีมีคุณธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๙ ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

กิจกรรมหลักที่ ๑๐ เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๔

“ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัด มีความสมบูรณ์ เกิดสมดุล ยั่งยืน และลดผลกระทบจากสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่อนุรักษ์

๒. เพื่อปรับปรุง และส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ดินเค็ม

๓. เพื่อให้จังหวัดมีสภาพแวดล้อมที่ดีและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ และการบริหารจัดการขยะมูลฝอย)

๔. เพื่อให้มีทรัพยากรน้ำอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ และลดปัญหาภัยแล้ง และอุทกภัย

๕. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน

๖. เพื่อรักษา ต่อยอด และยกระดับคุณค่าฐานทรัพยากร ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ในระดับชาติและนานาชาติ สู่วิถีชีวิตชุมชนที่ยั่งยืน ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Korat Green Deal)

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ๑๒,๐๐๐ ไร่ต่อปี
๒. สัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ลดลง
๓. พื้นที่ดินเค็มในแต่ละปีได้รับการจัดการและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ ๒
๔. ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในชุมชนเมือง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๕. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๖. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี (โดยวัดตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ)
 ๗. หมู่บ้านมีปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคในระดับที่เพียงพอเพิ่มขึ้น
 ๘. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง และอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 ๙. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนที่ผลิตได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 ๑๐. พื้นที่อนุรักษ์ของจังหวัด ทั้ง ๕ แห่ง ยังคงสถานะในระดับชาติ และนานาชาติ (มรดกโลก ๑ แห่ง พื้นที่สงวนชีวมวล ๑ แห่ง จีโอพาร์ค ๑ แห่ง และศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ๒ แห่ง)
 ๑๑. ปริมาณคาร์บอนเครดิตต่อปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่าในส่วนของ การป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การจัดการไฟป่า และการฟื้นฟูสภาพป่า
๒. เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรการป้องกันและติดตามสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ การฟื้นฟูแหล่งน้ำและแหล่งอาหารสัตว์ป่าในพื้นที่เสี่ยง และการพัฒนาระบบติดตามและคาดการณ์สภาพอากาศ สำหรับการจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม โดยการเร่งการลดระดับความเค็มของดินในพื้นที่ที่ประสบปัญหาการป้องกันการแพร่กระจายดินเค็ม และการปรับปรุงบำรุงดินและปลูกพืชทนเค็ม รวมทั้งการพัฒนาวิธีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินเค็มในการทำการเกษตรทางเลือก
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ด้วยการลดและติดตามปริมาณฝุ่นละออง โดยใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ดำเนินการตามมาตรการการเฝ้าระวัง และจัดกิจกรรมที่ช่วยในการลดปริมาณฝุ่นละออง
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย โดยการคัดแยกขยะในชุมชน ดำเนินกิจกรรม ๓ R การนำขยะรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่าก่อให้เกิดรายได้และปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักวิชาการ
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ โดยเร่งบำบัดน้ำเสียในชุมชนและน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมให้มีค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
๗. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค โดยการจัดให้มีน้ำอุปโภคบริโภคให้หมู่บ้านที่ขาดแคลน และจัดหาน้ำสำรอง
๘. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย โดยการพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อลดและติดตามการเกิดปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วมขังรอกการระบาย อุทกภัย และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อป้องกันการเกิดภัยพิบัติ
๙. ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน โดยเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานชีวมวล และพลังงานทางเลือกอื่นๆ

๑๐. บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน โดยการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พัฒนาศูนย์เรียนรู้แหล่งโคราชจีโอพาร์ค ส่งเสริม การอนุรักษ์มรดกทางธรณี ธรรมชาติ และวัฒนธรรม โคราชจีโอพาร์ค ทักษะภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อยอดผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น การศึกษาหลักสูตรโคราช จีโอพาร์ค และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๑. บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกกราช โดยประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่สงวนชีวมณฑล ต่อยอดผลงานวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการพัฒนา พื้นที่อย่างยั่งยืน และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๒. บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบ พื้นที่มรดกโลก การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์พื้นที่มรดกโลก และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่ จังหวัด

๑๓. ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาของชุมชนและท้องถิ่นไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พัฒนาเศรษฐกิจจาก ฐานชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน มีความปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน

- ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) โครงการ

- โครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กิจกรรมหลักที่ ๑ ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่า
- กิจกรรมหลักที่ ๒ เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่
- กิจกรรมหลักที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม
- กิจกรรมหลักที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕)
- กิจกรรมหลักที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย
- กิจกรรมหลักที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ
- กิจกรรมหลักที่ ๗ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค
- กิจกรรมหลักที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย
- กิจกรรมหลักที่ ๙ ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน
- กิจกรรมหลักที่ ๑๐ บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน
- กิจกรรมหลักที่ ๑๑ บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกกราช
- กิจกรรมหลักที่ ๑๒ บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่
- กิจกรรมหลักที่ ๑๓ ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๕

“ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งเกิดความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย
๓. เพื่อยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. คดีอาญา (ที่สำคัญ) ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชากรลดลง ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการสร้างเครือข่ายบูรณาการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงของจังหวัด และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดในพื้นที่เสี่ยง เส้นทางคมนาคมหลัก และเส้นทางรองของจังหวัด

๒. ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยการสร้างการรับรู้กฎหมาย สิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการเสริมสร้างแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชน

๔. ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยการเสริมสร้างความปลอดภัยและลดผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้กับประชาชน

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน

- ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๒) โครงการ

โครงการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

กิจกรรมหลักที่ ๓ เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กิจกรรมหลักที่ ๔ ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. ยุทธศาสตร์โครงการตามแนวทางพระราชดำริ	<p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขและป้องกัน ปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบตามแนวทางพระราชดำริ เช่น การ บริหารจัดการ “น้ำ” เตรียมรับมือ “สึ่ภัยแล้ง”</p> <p>๒. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง</p>
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพชีวิต	<p>๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตคนที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง</p> <p>๒. ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่น การพัฒนา คุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น</p> <p>๓. พัฒนาคนให้มีสุขภาวะที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุข สร้าง สุขภาพประชาชน “๓อ.๒ส.” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์</p> <p>๔. ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด</p> <p>๕. ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น</p>
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	<p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และบริการ ยกระดับมาตรฐานการผลิต และพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพการผลิต ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางการตลาด ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตร และเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>๒. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้</p> <p>๓. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคารน้ำได้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำเพื่อการเกษตร น้ำสะอาดเพื่ออุปโภคบริโภค</p>
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมือง	<p>๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง</p> <p>๒. บำรุงรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการ จัดสรรที่ดีมีคุณภาพ</p> <p>๓. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริม ศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการพัฒนา แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน</p> <p>๕. สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬา การท่องเที่ยว และสุขภาพ จัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑. ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ๒. พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต ๔. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยกระดับความโปร่งใสในการบริหารงาน ๕. นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ๖. ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน

๕. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ อปท.	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓	แผนพัฒนาจังหวัด
๑. ยุทธศาสตร์ด้าน โครงการตามแนวทาง พระราชดำริ	๑. ด้านความมั่นคง ๕.ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และ เมืองอัจฉริยะที่นำอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลด ความเสี่ยงและผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓</u> เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคม คุณภาพสูง <u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</u> ยกระดับ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและ ยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. ด้านความมั่นคง ๓.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔.ด้านการสร้างโอกาสและความ เสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทย ทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต	<u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒</u> ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ <u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๓</u> เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการ บริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง <u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๕</u> ยกระดับด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน
๓. ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาเศรษฐกิจ	๒.ด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน ๕.ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และ สามารถแข่งขันได้ หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	<u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๑</u> ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ ด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง <u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒</u> ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ อปท.	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓	แผนพัฒนาจังหวัด
๔. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาบ้านเมือง	๒.ด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน ๓.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	<p>หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง</p> <p>หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค</p> <p>หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และ เมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน</p> <p>หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลด ความเสี่ยงและผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ</p>	<p><u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒</u> ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓</u> เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคม คุณภาพสูง</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</u> ยกระดับ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและ ยั่งยืน</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๕</u> ยกระดับด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน</p>
๕. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ	๑. ด้านความมั่นคง ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	<p>หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมี ภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน</p>	<p><u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๓</u> เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการ บริหารจัดการภาครัฐเพื่อสังคม คุณภาพสูง</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๕</u> ยกระดับด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน</p>

๖. กรอบการประสานโครงการพัฒนา

กรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด กำหนดกรอบการประสานโครงการ พัฒนา ที่มาจากการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการพัฒนาระหว่างองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยดำเนินการตามประกาศ คณะกรรมการการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการ จัดระบบบริการสาธารณะของ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. โครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปได้ประโยชน์และได้ ทำการตกลง กันไว้

หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปจะต้องดำเนินการ ร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด

๒. ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา

หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีขนาดของโครงการใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมากและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ โดยโครงการดังกล่าวอาจส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาในระดับจังหวัด

๓. ความซับซ้อนของโครงการ ที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ

หมายถึง โครงการพัฒนาที่ต้องใช้เทคนิคในการดำเนินการตามโครงการค่อนข้างสูง หรือเป็นโครงการ พัฒนาที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลหรือเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการถึงจะบรรลุผลตาม เป้าหมายของโครงการ

๔. โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิสังคม

หมายถึง โครงการพัฒนาที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และ สภาพแวดล้อม ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง หรืออาจส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิสังคม วัฒนธรรม จารีต ประเพณี สภาพความ เป็นอยู่ตามปกติของประชาชนในวงกว้างเกินพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด

หมายถึง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดในวงกว้าง เช่น อุทกภัย วาตภัย ธรณีพิบัติ ไฟป่า ที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมมือป้องกันภัยดังกล่าว หรือภัยอันเกิดจากการกระทำของ มนุษย์ต่อชีวิตและ ทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การตัดไม้ ทำลายป่า หรือภัยอันเกิดจากยา เสพติด เป็นต้น

๖. อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมายถึง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่ กฎหมายกำหนด

๗. องค์ประกอบอื่นๆ ของสภาพพื้นที่ตามความจำเป็น

หมายถึง ความแตกต่างในด้านสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และชีวภาพ ที่ ส่งผลให้การดำเนินโครงการพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพดังกล่าวตามความจำเป็น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลวังหิน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลวังหินเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หนาแน่นและสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

วิสัยทัศน์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังหิน

“วังหินเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่เกษตรกรรมปลอดภัย ร่วมใจรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เน้นสร้างพลังงานทดแทน บริหารงานตามแนวธรรมาภิบาล สืบสานประเพณีวัฒนธรรม ผลักดันนวัตกรรมน้ำใต้ดิน”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น (MISSION)

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ให้ทั่วถึงและได้มาตรฐาน
๒. พัฒนา แหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยอย่างถาวร สนับสนุนโครงการธนาคารน้ำใต้ดิน พร้อมส่งเสริมให้ประชาชนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู และรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม
๓. พัฒนาระบบไฟฟ้าส่องสว่าง และกล้อง CCTV เพื่อความปลอดภัยของประชาชน
๔. พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด
๕. ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. พัฒนา ส่งเสริมการป้องกันโรคติดต่อ และไม่ติดต่อ ให้ความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานแก่ประชาชน เพื่อสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา และด้านยาเสพติด
๗. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมแหล่งเงินทุนชุมชน และพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๘. พัฒนาการสร้างหลักประกันชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรกรรมปลอดภัย
๙. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๐. สนับสนุนส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน
๑๑. พัฒนา ส่งเสริมการบริหารจัดการเรื่องขยะมูลฝอย เพื่อเป็นตำบลปลอดขยะ
๑๒. พัฒนา ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ของตำบลวังหิน ให้สวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด สวยงาม และน่าอยู่
๑๓. พัฒนาส่งเสริม ปรับปรุง การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน
๑๔. ก่อสร้างสำนักงานเทศบาลให้มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์ด้าน โครงการตามแนวทางพระราชดำริ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาเศรษฐกิจ
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาเมือง
๕. ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ขุดลอกแหล่งน้ำ พัฒนาศูนย์เรียนรู้ธนาคารน้ำใต้ดิน
๓. เพื่อติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. ส่งเสริมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กได้รับการพัฒนาทักษะทั้ง ๔ ด้าน
๕. ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี
๖. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีขึ้น
๗. สนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็งเพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน กลุ่มอาชีพมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น
๘. เพื่อพัฒนาการสร้างหลักประกันชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรกรรมปลอดภัย
๙. เพื่อพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๐. สนับสนุนส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน
๑๑. พัฒนา ส่งเสริมการบริหารจัดการเรื่องขยะมูลฝอย เพื่อเป็นตำบลปลอดขยะ
๑๒. พัฒนา ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ของตำบลวังหิน ให้สวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด สวยงามและน่าอยู่
๑๓. พัฒนาส่งเสริม ปรับปรุง การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน
๑๔. ก่อสร้างสำนักงานเทศบาลให้มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ระบบสาธารณสุขปฐมภูมิและสาธารณสุขการมีมาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. มีแหล่งน้ำเพียงพอในการอุปโภค บริโภค
๓. ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินครบทุกพื้นที่
๔. เด็กได้รับการพัฒนาทักษะทั้งครบทั้ง ๔ ด้าน
๕. จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี
๖. ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีขึ้น
๗. สนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็งเพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน กลุ่มอาชีพมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น
๘. ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรกรรมปลอดภัยในการดำรงชีพ
๙. คุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสมีความเป็นอยู่ดีขึ้น
๑๐. ประชาชนลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๑๑. ประชาชนมีความเข้าใจในการจัดการขยะต้นทางในครัวเรือน
๑๒. ตำบลมีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด สวยงาม และน่าอยู่
๑๓. การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนและมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพร้อยละ ๖๐
๑๔. เทศบาลตำบลวังหินมีสำนักงานและบุคลากรเพียงพอในการรองรับกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีระบบสาธารณสุขปฐมภูมิและสาธารณสุขการเพิ่มขึ้นและมีมาตรฐาน
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ประชาชนเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
๔. ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๕. ประชาชนเข้าถึงการบริการทางสาธารณสุขมีสุขภาพแข็งแรง
๖. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๘. การบริหารจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์
๑๐. ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์ด้าน โครงการตามแนวทางพระราชดำริ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขและป้องกัน ปัญหาคูทกภัยอย่างเป็นระบบตามแนวทางพระราชดำริ เช่น การ บริหารจัดการ “น้ำ” เตรียมรับมือ “สู้ภัยแล้ง”
๒. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตคนที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง
๒. ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่น การพัฒนา คุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น
๓. พัฒนาคนให้มีสุขภาวะที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุข สร้างสุขภาพประชาชน “๓๐.๒๕.” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์
๔. ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด
๕. ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ ยกระดับมาตรฐานการผลิต และพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพการผลิต ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางการตลาด ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตร และเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน
๒. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้
๓. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคาร์น้ำใต้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำ เพื่อการเกษตร น้ำสะอาดเพื่ออุปโภค บริโภค

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง
๒. บำรุงรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการจัดสรรที่ดีมีคุณภาพ
๓. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมศีลธรรมอันดีของประชาชน
๔. ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาคูทกภัยและความเดือดร้อนของประชาชน
๕. สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬา การท่องเที่ยว และสุขภาพ จัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน
๒. พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการจึกทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต
๔. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยกระดับความโปร่งใสในการบริหารงาน
๕. นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลวังหิน โดยคณะผู้บริหาร สภาเทศบาลตำบลวังหิน พนักงานและเจ้าหน้าที่ในทุกส่วนงาน ได้มีการดำเนินการต่างๆ ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจ ที่จะผลักดันให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในนโยบายและแผนพัฒนา เพื่อให้ประชาชนในตำบลวังหินได้รับการบริการด้านสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพชีวิต มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการพัฒนาในด้านการศึกษา ด้านสุขภาพและสาธารณสุข เป็นต้น

๑. การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณสุขปลอดภัย ให้ทั่วถึงและได้มาตรฐาน

๑.๒ พัฒนา แหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยอย่างถาวร สนับสนุนโครงการธนาคารน้ำใต้ดิน พร้อมส่งเสริมให้ประชาชนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู และรักษาสิ่งแวดล้อม

๑.๓ พัฒนาระบบไฟฟ้าส่องสว่าง และกล้อง CCTV เพื่อความปลอดภัยของประชาชน

๒. การดำเนินการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิต

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ พัฒนา ส่งเสริมการป้องกันโรคติดต่อ และไม่ติดต่อ ให้ความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานแก่ประชาชน เพื่อสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา และด้านยาเสพติด

๒.๔ พัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมแหล่งเงินทุนชุมชน และพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๒.๕ พัฒนาการสร้างหลักประกันชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรกรรมปลอดภัย

๒.๖ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒.๗ สนับสนุนส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน

๓. การดำเนินการด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๓.๑ พัฒนา ส่งเสริมการบริหารจัดการเรื่องขยะมูลฝอย เพื่อเป็นตำบลปลอดขยะ

๓.๒ พัฒนา ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ของตำบลวังหิน ให้สวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด สวยงาม และน่าอยู่

๔. การดำเนินการด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๔.๑ พัฒนาส่งเสริม ปรับปรุง การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

๔.๒ ก่อสร้างสำนักงานเทศบาลให้มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๑.ยุทธศาสตร์ด้าน โครงสร้างตามแนวทางพระราชดำริ

๒.ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต

๓.ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาเศรษฐกิจ

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาเมือง

๕. ยุทธศาสตร์ด้าน พัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ผลการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลวังหิน ใน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนการดำเนินงาน ที่ผ่านมานั้นการสร้างความสำเร็จให้ท้องถิ่นในด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้วยการกระจายการพัฒนาด้านโครงสร้างโดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ และส่งเสริมพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต ได้แก่ สวัสดิการเบี้ยยังชีพ การกีฬา การศึกษา ส่งเสริมวัฒนธรรมภายในท้องถิ่น และได้เน้นการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ถึงแม้ว่าการพัฒนาตามแผนที่ผ่านมานั้นพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านอื่นๆ ก็ตาม หากแต่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้นซึ่งสืบจากการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลวังหินได้สร้างความเจริญเติบโต ความสะดวกสบายในการให้บริการสาธารณะ ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ พัฒนาแหล่งน้ำ ส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม พัฒนาการเกษตร ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล และการส่งเสริมประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น ซึ่งแนวทางการพัฒนาต่อไปทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาความเจริญทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านแหล่งน้ำ ด้านพัฒนาอาชีพ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านบริหารจัดการ ควบคู่กันในสัดส่วนที่เหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น หลังจากที่ได้จัดทำประชาคมระดับหมู่บ้านและระดับตำบล เพื่อนำปัญหามาวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไข พบว่าประชาชนตำบลวังหิน ประสบปัญหาดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร
๒. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต
๓. ปัญหาการคมนาคม

๔. ปัญหาความยากจน

๕. ปัญหาด้านการเกษตร

๖. ปัญหาสิ่งแวดล้อม

ซึ่งแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตจะได้ดำเนินการแก้ไขตามแนวทางของปัญหาที่ประชาชนภายในตำบลได้ประสบตามความร้ายแรงและความเร่งด่วน ปริมาณปัญหา ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องการให้ประชาชนมีความอยู่ดีมีสุขโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางของชีวิต

๓.๒ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT ดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนร่วมสนับสนุนการพัฒนาในท้องถิ่น โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน เช่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- มีผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง

- มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ถนน

มิตรภาพผ่าน

- ตำบลมีแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการดำเนินงาน

- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลกับหน่วยราชการอื่นในพื้นที่

- มีการมอบอำนาจการตัดสินใจการบริหารงานให้แก่ผู้ปฏิบัติระดับรองลงมา

- มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปี

- บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

- มีการจัดทำประกาศสร้างจิตสำนึกและจรรยาบรรณพนักงานส่วนตำบล

- มีทุนทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

- มีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรประจำตำบล

- มีสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เช่น ผ้าไหม เสื่อกก

- มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัด สพฐ.รองรับเยาวชนในพื้นที่

- มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กรองรับเด็กก่อนวัยเรียนในพื้นที่

- มีการรายงานผลการติดตามประเมินผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

- ส่วนราชการออกเป็น ๕ กอง เพื่อครอบคลุมการดำเนินงานในการให้บริการ

ประชาชน

- มีแหล่งน้ำเพียงพอในการอุปโภค บริโภค

- เทศบาลตำบลวางเงินแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมอาชีพ สถาบันการเงินตำบลวังหิน

จุดอ่อน (W : Weakness)

- งบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการพัฒนาในเขตพื้นที่
- ท่าเลที่ตั้งห่างไกลกับที่ว่าการอำเภอและอยู่ห่างจากตัวอำเภอเมือง
- ขาดการวางระบบฐานข้อมูลที่ดี
- พื้นที่การเกษตรส่วนมากเป็นดินเค็มทำให้ผลผลิตทางการเกษตร
- ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในพื้นที่

โอกาส (O : Opportunity)

- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- นโยบายของรัฐบาล ให้การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน สนับสนุน

เศรษฐกิจชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาในหลายด้านเพื่อส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการสนับสนุนงบประมาณมาจากภาครัฐ ผนวกกับการพัฒนาตนเองตามแผนแม่บทชุมชน มีกิจกรรมการพัฒนาหลากหลาย

- เทศบาลตำบลวังหินสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์แก่นักเรียน

นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป

- เทศบาลตำบลวังหินสามารถพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ภายในตำบลให้เป็นแหล่ง

ท่องเที่ยวได้

- ประชาชนสามารถรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบกลุ่ม

อาชีพ

อุปสรรค (T : Threat)

- มีงบประมาณการพัฒนาค่อนข้างจำกัด การดำเนินการโครงการที่เกินศักยภาพของงบประมาณ จำเป็นต้องสรรหาแหล่งงบประมาณภายนอก
- ปัญหาของภัยธรรมชาติ น้ำท่วม ภัยแล้ง
- สังคมเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร
- กฎหมายระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้การบริหารงานต้องมีการตรวจสอบมากขึ้น
- การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

เทศบาลตำบลวังหิน ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ด้านเส้นทางคมนาคม เทศบาลตำบลวังหินมีเป้าหมายที่จะให้มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหรือถนนแอสฟัลต์ติกในพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมให้มีความสะดวก และสามารถให้เกษตรกรขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้สะดวกมากขึ้น ซึ่งงบประมาณเทศบาลมีไม่เพียงพอกับปัญหาและความ

ต้องการของประชาชน ผู้บริหารจึงต้องขอรับงบประมาณจากหน่วยงานอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนต่อไป

๒. การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน แต่ไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้านยังติดตั้งไม่เพียงพอ

๓. ประปาในเทศบาลตำบลวังหิน สามารถให้บริการได้ครบทุกหมู่บ้าน แต่ระบบประปายังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร จึงควรปรับปรุงระบบประปาเพื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น

๔. ขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีแหล่งน้ำบางแห่งตื้นเขิน

๒. การดำเนินการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิต

๑. พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด

๒. ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. พัฒนา ส่งเสริมการป้องกันโรคติดต่อ และไม่ติดต่อ ให้ความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานแก่ประชาชน เพื่อสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬา และด้านยาเสพติด

๔. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมแหล่งเงินทุนชุมชน และพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๕. พัฒนาการสร้างหลักประกันชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรกรรมปลอดภัย

๖. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๗. สนับสนุนส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน

๓. การดำเนินการด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนา ส่งเสริมการบริหารจัดการเรื่องขยะมูลฝอย เพื่อเป็นตำบลปลอดขยะ

๒. พัฒนา ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ของตำบลวังหิน ให้สวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด

สวยงาม และน่าอยู่

๔. การดำเนินการด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๑. พัฒนาส่งเสริม ปรับปรุง การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เพื่ออำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

๒. ก่อสร้างสำนักงานเทศบาลให้มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวกับภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นปัญหา

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากถนนที่ใช้สัญจรไปมาบางแห่งชำรุด

๒. ไฟฟ้าสาธารณะในพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. แหล่งกักเก็บน้ำต้นเงิน

๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๑. ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอ

๒. ปัญหาหนี้สินในครัวเรือน

๓. ประชาชนว่างงาน เนื่องจากไม่มีอาชีพเสริมรองรับ นอกจากการทำงานก่อให้เกิดการอพยพออกไปหางานทำยังต่างถิ่น

๓. ปัญหาด้านสาธารณสุข

๑. ในปัจจุบันมีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อในคน

๒. ปัญหาโรคระบาด และโรคติดต่อในสัตว์

๔. ปัญหาด้านการเกษตร

๑. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากแหล่งน้ำจากธรรมชาติมีน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการ

๒. ผลผลิตจากการทำนา ตกต่ำ เนื่องจากการระบาดของโรคพืช ศัตรูพืช ภัยแล้ง และน้ำท่วม

๓. ปัญหาดินเค็ม

๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

๕. ต้นทุนในการทำเกษตรกรรมสูงเนื่องจากใช้ปุ๋ยเคมี

๕. ปัญหาด้านสังคม

๑. เยาวชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒. ผู้สูงอายุอยู่เพียงลำพัง

๓. วัยแรงงานไปทำงานต่างพื้นที่

๖. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ประชาชนทิ้งขยะในที่สาธารณะ

๒. การบุกรุกที่สาธารณะ

๗. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

๑. อัตราสายบริหารตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปีว่างจึงทำให้บุคลากรไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน

๘. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. การพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ของเด็กยังไม่เหมาะสม

๒. ปัญหาความไม่เสมอภาคแห่งโอกาสในการศึกษา การกระจายโอกาสในทางการศึกษาไม่ทั่วถึง หรือไม่สม่ำเสมอ ซึ่งก็เป็นผลพวงมาจากการดำเนินการศึกษาแบบนี้ที่มีความพร้อมไม่เพียงพอ

๓. ปัญหาการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ขาดการรณรงค์เกี่ยวกับวัฒนธรรม อย่างพอเพียง

๔. ปัญหาอบายมุข การมั่วสุมของเด็กวัยรุ่น เช่น การดื่มสุรา ยาเสพติด

ประเด็นความต้องการ

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ก่อสร้างและซ่อมแซมถนนและสะพานภายในชุมชนและเชื่อมต่อถนนระหว่างชุมชน
๒. ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะภายในชุมชน
๓. ซ่อมแซมระบบประปาให้ได้มาตรฐาน

๒. ด้านเศรษฐกิจ

๑. ส่งเสริมอาชีพให้กับราษฎร และสนับสนุนเงินทุนให้กับกลุ่มอาชีพในการดำเนินกิจการกลุ่ม
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยการให้ความรู้รวมถึงการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และการกำจัดศัตรูพืชให้กับประชาชน

๓. ด้านสาธารณสุข

๑. อบรมส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องของ การปฏิบัติตนถูกสุขลักษณะ
๒. ให้ความรู้ในเรื่องโรคติดต่อ โรคระบาด

๔. ด้านการเกษตร

๑. ขุดลอกคลอง เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ
๒. ก่อสร้างฝาย ซ่อมแซมฝาย
๓. ให้ความรู้การแก้ไขปัญหาดินเค็ม
๔. สนับสนุนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอก

๕. ด้านสังคม

๑. สนับสนุนกิจกรรมด้านนันทนาการและการกีฬา
๒. สนับสนุนสวัสดิการ กองทุนสำหรับผู้ยากไร้และผู้พิการ
๓. สนับสนุน ให้ความรู้แก่เยาวชนเรื่องปัญหาและการแก้ไขยาเสพติด
๔. ส่งเสริมอาชีพในชุมชน

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ให้ความรู้การจัดการขยะต้นทาง จัดการขยะในครัวเรือน
๒. รณรงค์การอนุรักษ์ต้นไม้ในที่สาธารณะ

๗. ด้านการเมือง และการบริหาร

๑. จัดอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารและการปกครอง
๒. ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและการบริหารงานของเทศบาล

๘. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้พัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ของเด็กอย่างเหมาะสมกับวัย
๒. ส่งเสริมโอกาสในการศึกษา การกระจายโอกาสในทางการศึกษาอย่างทั่วถึง สม่าเสมอ
๓. สืบสานวัฒนธรรมประเพณี
๔. ให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมและจัดโครงการอบรมให้ความรู้ภัยด้านยาเสพติด
๕. สนับสนุน ส่งเสริมงานด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมเพื่ออนุรักษ์ประเพณีอันดีงามในท้องถิ่น